

a) for Rejsægter af bestemte Veilængder 1 Rbd. for hver Rejsedag, saaledes at 2 Miles Reise og derunder regnes for $\frac{1}{2}$ Dag, længere Reise derimod for en heel Dag, Veilængden beregnet fra Mødestedet til Bestemmelsesstedet;

b) for Kjøreægter til Benyttelse paa Mødestedet, saasom til Materialiers Flytning, til Jordkjørsel m. v.:

1) naar Befordringen er benyttet 6 Timer og derover i et Døgn . . . 72 §.

2) naar den er benyttet i kortere Tid i Døgnet 48 §.

c) for Kjøreægter, som ei ere benyttede, men holdte rede til Benyttelse paa Mødestedet:

naar Opholdet har været under 6 Timer 24 §.

6 til 12 Timer 36 §.

og senere for hver fulde 12 Timer endvidere 24 §.

Erstatning bliver ei at give for Reiser fra Hjemstedet til Mødestedet, og fra dette eller ved Rejsægter fra Bestemmelsesstedet tilbage til Hjemstedet. Dersom den Mødende strax ved sin Ankomst er bleven underrettet om, at Vgten ei vilde blive benyttet, bortfalder ogsaa Erstatningen, hvis den Mødende kun har havt 1 Mil. eller derunder til Mødestedet. Har han havt længere Vel, tilstaaes ham et Bederlag af 24 §.

Dersom en Kjøreægt efter samme Tilfælde deels maatte være holdt en Tid rede til Benyttelse, deels er benyttet til begge de ovenfor under a og b nævnte Anvendelser, eller til en af dem, bliver en forholdsviis Erstatning at tilstaae for hver Anvendelse.

Rideægter og enkelte Forspandshestes Afgivelse godtgjøres med Halvdelen af de fornævnte Beløb.

For Vognes Afbenyttelse uden Forspand gives ingen Erstatning, naar Vognen er tilbageleveret i uskadt Stand. I modsat Fald godtgjøres Skaden.

§ 3.

For de af Kjøbstadsbeboere, in natura

efter Omgang ydede Kjøreægter, der ere blevne givne de i den foregaaende Paragraph litr. a og b omhandlede Anvendelser, forøges det deri bestemte Bederlag med en Halvdeel. Lovrigt følges de samme Regler for Kjøbstæderne som for Landet.

§ 4.

De Fribefordringer derimod, for hvilke der i Medfør af de gjældende Regler forskudsvis er udredt taxtmæssig Betaling af de paagældende Communer, blive at erstatte disse:

a) forsaavidt Befordringen er afgiven til nærmeste Station, med to Trediedeel af Communens beviislige Udlæg til samme;

b) for den Deel af Befordringerne, der undtagelsesviis maatte være afholdt ud over nærmeste Befordringsstation, med Communens hele Udlæg til samme, uden noget Afdrag.

§ 5.

Amtmændene have strax, efterat denne Lov er udkommen, at lade udgaae Opfordring i enhver Kjøbstad og ethvert Landsogn, der bliver at indføre i den Berlingste Tidende og Stiftsaviserne, samt derhos paa Landet at bekyndtgjøre ved Kirkehestene og i Kjøbstæderne paa den i enhver brugelige Maade, og ved hvilken Opfordring alle Vedkommende som formene at kunne og derhos vilde af Statskassen fordre Bederlag for de af dem i Krigens Tid afholdte Befordringer, advares om, inden 6 Uger efter Opfordringens Bekyndtgjørelse, under Fortabelse af ethvert Krav paa saadant Bederlag, at indgive, i Kjøbstæderne til Magistraten eller Byfogden, og paa Landet til Sognefogden, en skriftlig Anmeldelse om de af dem præsterede Befordringer, og hvilket Bederlag for disse de mene at kunne fordre i Genhold til denne Lov, bilagt med Dvittinger for de af dem ydede Vgter, eller, hvis saadanne ikke have, med hvilke andre Beviisligheder de kunne fremstaae for deres Paastand. Sognefogden har, saasnart den givne Frist er udløben, nopholdeligen at afgive samtlige til ham indgivne Anmeldelser til vedkommende Amtstue med en Forsegnelse over dem, ledsaget af Vedkommendes Attest om, naar Opfordringen til Anmeldelser-